दीर्घतमा औचथ्यः। मित्रावरुणौ । त्रिष्टुप्।

युवं वस्त्रीणि पीवसा वसाथे युवोरिच्छेद्रा मन्तवो हु सर्गीः।

अवातिरतमनृतानि विश्वं ऋतेनं मित्रावरुणा सचेथे॥ १.१५२.०१

युवम्- युवाम्। पीवसा- पीनौ। वस्राणि- वस्त्रोपलक्षिततेजांसि। वसाथे- धारयथः। युवोः-युष्मदर्थम्। अच्छिद्राः- तैलधारावदविच्छिन्नानि। मन्तवः- मननानि ध्यानानि। सर्गाः- सृष्टानि। विश्वा- सर्वाणि। अनृतानि- प्रकृतिनियतिविरोधीन्यसत्यानि। अवातिरतम्- नाशयतम्। मित्रावरुणा। ऋतेन- प्रकृतिनियत्याख्यसत्येन। सचेथे- सङ्गच्छेथे॥१॥

एतच्चन त्वो वि चिकेतदेषां सत्यो मन्त्रः कविशस्त ऋघावान्।

त्रिरिशं हिन्त चतुरिश्ररुयो देविनिदो ह प्रथमा अजूर्यन्॥ १.१५२.०२

एतत्- एतेषाम्। त्वः- त्वम्। चन- एव। वि- विशेषेण। चिकेतत्- संज्ञाता। एषाम्- एतेषां मध्ये। सत्यः- अवितथः। मन्त्रः- मननत्राता। कविशस्तः- क्रान्तद्शिप्रशंसितः। ऋघावान्- दुष्टिहंसकः। त्वः- त्वम्। त्रिरिश्रम्- प्रभूतायुधसंपन्नम्। चतुरिश्रः- इतोपि प्रभूतायुधसंपन्नः सन्। उग्रः- उद्गूर्णः। हिन्त- हिनस्सि। प्रथमाः- मुख्याः। देवनिदः- देवनिन्दकाः। अजूर्यन्- जीर्णा भवन्ति॥२॥

अपादैति प्रथमा पद्वतीनां कस्तद्वां मित्रावरुणा चिकेत।

गर्भी भारं भरत्या चिदस्य ऋतं पिपत्र्यनृतं नि तरित्॥ १.१५२.०३

पद्वतीनाम्- द्विचतुष्पदाम् । प्रथमा- मुख्या । अपात्- गत्यतीता उषाः । एति- उदेति । मित्रावरुणा । कः । वाम्- युवयोः । तत्- तदुद्यसामर्थ्यम् । चिकेत- जानाति । अस्य- एतस्य वरुणस्य । गर्भः- द्वृद्वर्भस्थः सावित्र्याख्यगर्भः । चित्- एव । आ- समन्तात् । भारम्- प्रकृत्याख्यभारम् । भरति- वहति । ऋतम्- प्रकृतिनियत्याख्यसत्यम् । पिपर्ति- पूर्यति । अनृतम्- प्रकृतिनियतिविरोधासत्यम् । नि तारीत्- नाशयति ॥३॥

प्रयन्तमित्परि जारं कनीनां पश्यमिस् नोपनिपद्यमानम्।

अनेवपृग्णा वितेता वसनि प्रियं मित्रस्य वर्रणस्य धामे॥ १.१५२.०४

परि- परितः। इत्- एव। प्रयन्तम्- प्रकर्षेण गच्छन्तम्। कनीनाम्- कमनीयानां रश्मीनाम्। जारम्- निष्पादकम्। नोपनिपद्यमानम्- गमनरिहतम्। रिश्मिभिव्याप्तिरेव सूर्यस्य गितः। स्वतः सूर्यो गमनरिहतः। आध्यात्मिके तु चित्किरणैर्व्याप्तिरात्मनो गितः। स्वत आत्मा अचलः। अनवपृग्णा- प्रसृतानि। वितता- विस्तृतानि तेजांसि। वसानम्- धरन्तम्। मित्रस्य- स्नेहाधिदेवतस्य। वरुणस्य- ऋताधिदेवतस्य। प्रियं धाम- प्रियपात्रसदनभूतम्। पश्यामिस- पश्यामः॥४॥

अनुश्वो जातो अनभीशुरर्वा कनिकदत्पतयदूर्ध्वसानुः।

अचित्तं ब्रह्म जुजुषुर्युवानः प्र मित्रे धाम वर्रुणे गृणन्तः॥ १.१५२.०५

अनश्वः - प्राणातीतः। अश्वस्य श्रुतौ प्राणप्रतीकत्वात्। अनभीशुः - गमनरहितः। अर्वा-मुख्यप्राणभूतः। जातः - आविर्भूतः। कनिकदत् - मन्त्रं शब्दयति। ऊर्ध्वसानुः - उत्कृष्टसानुः। पतयत् - सञ्चरति। गृणन्तः - स्तुवन्त उपासकाः। मित्रे। वरुणे। धाम - स्वदृृदयाख्यं सदनम्। प्र- प्रकर्षेण । युवानः- मिश्रयन्तः । अचित्तम्- चित्तातीतम् । ब्रह्म- चिदाकाशम् । जुजुषुः-सेवन्ते ॥५॥

आ धेनवौ मामतेयमवन्तीर्बह्मप्रियं पीपयन्सस्मिन्नूर्धन्।

पित्वो भिक्षेत वयुनानि विद्वानासाविवसिन्नदितिमुरुष्येत्॥ १.१५२.०६

धेनवः- गावः। सिस्मन्- स्वकीयेन। ऊधिन- ऊधिसा। पीपयन्- आप्यायन्तु। ब्रह्मप्रियम्- चिदाकाशिप्रयम्। मामतेयम्- तदिभमानिनम्। आ- समन्तात्। अवन्तीः- रक्षन्त्यः। आसा- स्वमुखे प्रक्षेपणाय। भक्षणायेति भावः। पित्वः- अन्नम् यथा तथा। विद्वान्- उपासकः। वयुनानि- ज्ञानािन विद्यां वा। भिक्षेत- याचेत। आविवासन्- परिचरन्। अदितिम्- अखण्डप्रकृतिम्। उरुष्येत्- रक्षेत्॥६॥

आ वां मित्रावरुणा ह्व्यर्जुष्टुं नर्मसा देवाववसा ववृत्याम्।

अस्माकं ब्रह्म पृतनासु सह्या अस्माकं वृष्टिर्दिव्या सुपारा॥ १.१५२.०७

मित्रावरुणा । वाम् - युवयोः । हव्यजुष्टिम् - हविःसेवनम् । नमसा - नमस्कारेण । अवसा -शोभनगत्या । आ - आभिमुख्येन । ववृत्याम् - वृणोमि । अस्माकम् - नः । ब्रह्म - मेधा । पृतनासु -आत्मावरणैर्जीनतयुद्धेषु । सद्धाः - आत्मावरणानि अभिभूयात् । अस्माकम् - अस्मदर्थम् । दिव्या वृष्टिः - मूलशक्तिप्रवाहनिःसरणम् । सुपारा - सुष्ठु पारियतृ भवतु ॥७ ॥